

NEVAISINGOS POROS IŠTYRIMAS

Su nevaisingumu susiduria apie 10-15 proc. Lietuvos šeimų arba maždaug kas septintą šeimą. Specialistų pagalba yra reikalinga, kai pacientai negali susilaukti vaikų daugiau nei vieneri metai, turint reguliarius santykius, esant 36 metų amžiaus ar vyresnei moteriai, taip pat turint kitų ginekologinių ligų ir specialistus reikia kreiptis, jei nepastoja daugiau nei 6 mėn.

Dažniausios priežastys yra:

- ovuliacijos sutrikimai;
- vyro nevaisingumas;
- kiaušintakių patologija;
- gimdos ir mažojo dubens patologija;
- neaiškios kilmės nevaisingumas ar sudėtiniai veiksniai.

Diagnostika:

- Moteriai reikalinga bendrinė ginekologo apžiūra- anamnezė, apžiūra, palpacija.
- Tepinėlis iš makšties, PAP tyrimas;
- Tyrimai dėl lytiškai plintančių ligų - privalomas dėl chlamydia trachomatis, tačiau rekomenduojami ir dažniausiai atliekami tyrimai dėl ureaplazmų ir mikoplazmų.
- Ultragarsinis tyrimas moteriai.
- Lytinių hormonų bei skydliaukės hormonų tyrimai.
- Vyriui - spermograma.

Nustačius tam tikrus sutrikimus dažniausiai atliekami papildomi tyrimai.

Pagrindiniai gydymo metodai skirstomi į 3 grupes:

- 1) Medikamentinis - ovuliacijos stimuliacija;
- 2) Chirurginis gydymas atliekamas nustačius tam tikrą dubens patologiją, pvz. esant kiaušintakių nepraeinamumui, endometriozei ar kitiems mažojo dubens susirgimams;
- 3) Pagalbinai apvaisinimo būdai taikomi, kai gydymas neefektyvus arba nustatyta patologija, kuriai esant reikalingi pagalbiniai apvaisinimo būdai.

Informaciją parengė Šeškinės poliklinikos akušerė ginekologė Milda Dubininienė.

Jaunimo sveikatos kabinetas, 2018-11-19.